

Tidskriften

BÅGSKYTTE

Årgång: 55 NR 8 2002

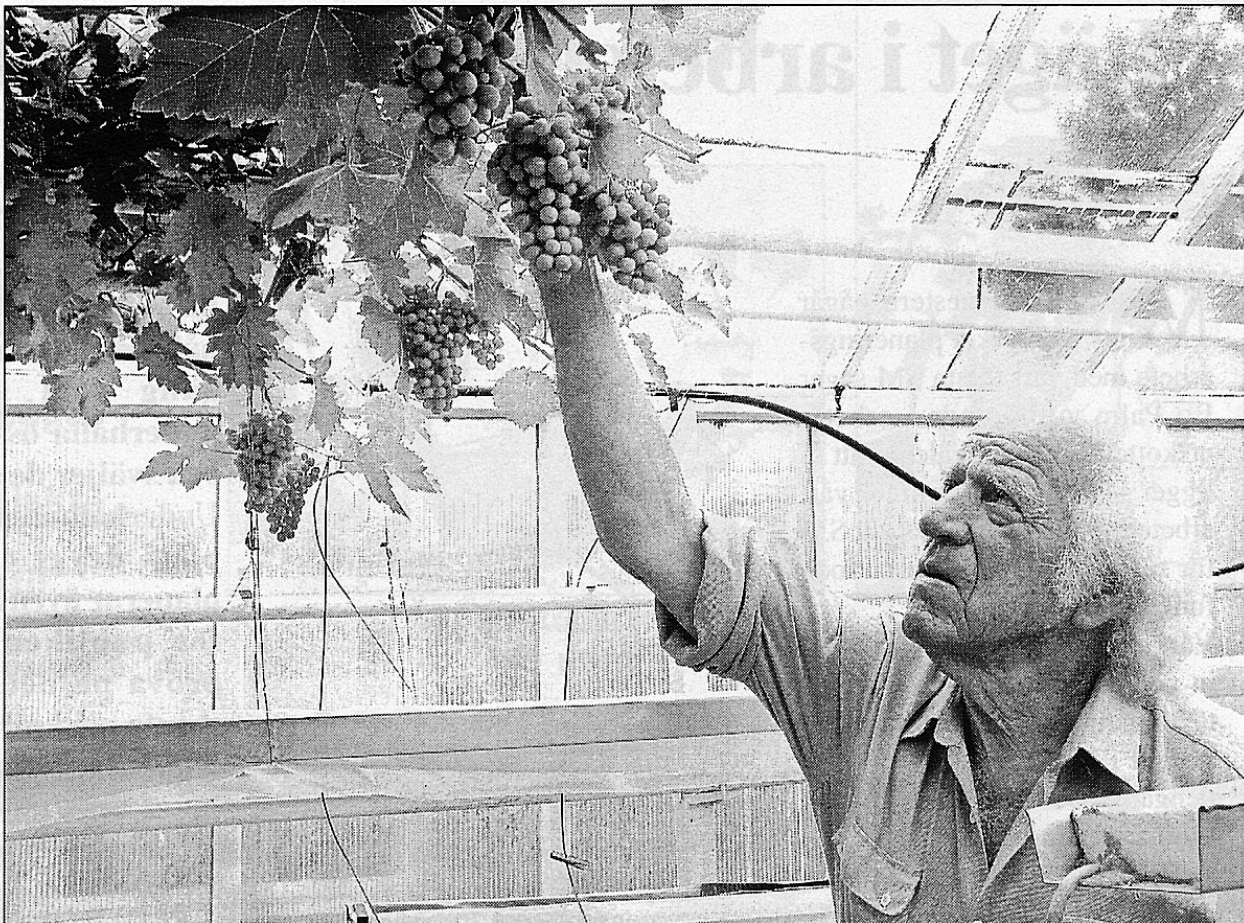

SVENSKA

Officiellt organ för

BÅGSKYTTEFÖRBUNDET

FOLKE TROPP VAGGERYD

I norra Småland ligger Vaggeryd och där bor en av ortens "kändisar" Folke Tropp. Han föddes i Uvered (Järpås), 1922 och har varit trädgårdsmästare sedan 50-talet. Folke har många strängar på sin lyra, att fotografera och måla tavlor hör till dessa.

Bågskytteintresset har han närt på sidan om, 60-70 timmar per vecka och sedan iväg till någon tävling har inte varit ovanligt.

Ordförandeskapet i VSOK's bågskyttesektion och sedermera Vaggeryds BSK har han haft mellan åren 1960 och 1997. Folke fyllde 80 år i juni månad.

...om trädgård och bågskytte

Folke Tropp började jobba på trädgårdsmästeri i Kvänum 1938 och mönstrade 1941 till Svea

forts. på nästa sida...

Livgarde vaktkompani i Stockholm, "När jag ryckte in på vintern 1942 hade vi -40 grader på nätterna" berättar Folke och vi hann nog med ett femtiotal högvakter".

Trädgårdsmäteriet fortsatte och via Lundsbrunn 1948 och Skene i Viskadalen 1949 till Vargön utanför Värnersborg vid foten av Halleberg 1950. "Min första handelsträdgård köpte vi 1951 i Hillared utmed Ättran", vi började med två tomma händer, minns Folke. "Jag fick låna 65 kronor av min svärfar för att starta en fruktförsäljning".

Rörelsen växte och vi kunde så

småningom köpa en stor bil, en Plymouth Olympia, en gång körde vi hela bandylaget i den bilen". "Men 1957 fick vi nog, när allt hade blåst sönder, vi packade ihop och åkte till Vaggeryd, där köpte vi blomsterhandeln och efter ett tag kunde vi även köpa handels-trädgården".

"Jag har alltid jobbat mycket och hårt, berättar Folke, tidiga mornar och sena nätter har det varit hela tiden. "Men det är kanske inte heller så många som får jobba med sitt stora intresse", funderar Folke och då går det förstås lättare".

"Det här med bågskytte kom jag i kontakt med våren 1959. Jag orienterade då men fick ont i ryggen".

"En dag var det uppvisning av bågskytte. Det var Huskvarna BSK med Otto Bergö och Hasse Svensson i spetsen som kom till Vaggeryd för att plantera ett intresse. Det var Frisksportarna och Karl-Erik Stork här i Vaggeryd som arrangerade". "På den tiden fanns inga skolbågar och de som var med var riktigt starka". "Hur som helst, intresset var väckt och det dröjde inte länge förrän vi var några stycken som ville starta en bågskytte-sektion i den lokala orienteringsklubben, VSOK". "Detta hände redan samma år, alltså 1959 och fort skulle det gå, KM

arrangerades och det på ängarna kring Mölna.

Här höll vi också till med vårt tränande något år sedan flyttade vi till friluftsgården och där finns vi än i dag. "1980 bildade vi en ren bågskytteklubb, Vaggeryds BSK".

"Att kombinera mitt arbete i handelsträdgården med bågskytte var som alla förstår en ganska ojämn kamp, man laddar ur för mycket och då är det svårt att vara

på topp en hel tävling". "Men jag lyckades sätta distriktsrekord på 90 meter ett 25-tal gånger och en och annan seger har jag också hunnit med", säger Folke, bågskytten har varit som en ventil".

"Med åren har man förstås varit med om en hel massa roliga händelser", berättar Folke. "Mitt första DM-guld kom i Skillingaryd 62 eller 63". "Efter långhållen låg jag 75 poäng efter Yngve Jönsson, Växjö". "Han kom fram till mig och sa -*det skall bli skönt att bli distriktsmästare*, varpå jag svarade lite skämtsamt

då har du inte sett mig skjuta på korthåll". "De första 5 serierna sköt jag fullt och det såg han tyvärr och fick världens problem".

"På en tävling i Ljungby 1965 var jag över 1100p för första gången och jag vann med 100p". "Jag hade fått diskbräck och efter tävlingen kom en kille fram som vi kallade för Döven eftersom

han varken hörde eller kunde prata, det var ett riktigt kraftpaket och han gratulerade mig genom att klappa till mig på axeln, det gick ju inte med mitt diskbrock utan jag säckade ihop i en hög".

"På en annan DM-tävling i Jönköping, tidigt 70-tal, killen som ledde hette Bengt Knutsson

och hade ett jädrans humör, han kunde ibland hitta på en del tokiga saker”.

”Inför sista avståndet bytte han plötsligt pilar varpå jag vann på 1103p, Jean Persson, Huskvarna, blev tvåa på 1101p och Bengt slutade som trea på 1099p.

”En gång var jag inbjuden till en jippotävling i Nyköping där vi skulle skjuta över vallgraven, det var massor med folk och det var Alf Holstensson, Sten-Eric ”Smen” Karlsson, jag och så någon mer som jag inte kommer ihåg namnet på”. ”Jag var jätteervös och när jag skulle skjuta sista pilen hörde jag det där raspet som blir när klickern

skrapar mot spetsen, det blev en rejäl bom av det”.

”En skotte jag gick ihop med en gång hade fler bommade pilar än han hade poäng!”.

”När stabilisatorerna började komma var det en skytt som sa till mig *–Inte sjutton går jag upp en halvtimme tidigare för att klä på bågen!*”.

”Ofta var det nog så att de långa arbetsdagarna också visade sig i min skjutning”, säger Folke,

”I början av 60-talet var det SM i Jönköping, jag cyklade in till tävlingen med bågen på ryggen, jag blev bland de sista”. ”Vann gjorde Skallsjö-Karlsson och efter tävlingen fick jag frågan – hur var det att skjuta tillsammans med en svensk mästare? ”Jag svarade att jag fick in mina pilar i sjuan och han fick ut dom”.

1969 hade jag en dröm om att komma med till VM i USA men jag kunde inte fullfölja alla uttagningar”. Första uttagningen gick i Motala, jag åkte direkt från jobbet och kom sent till tävlingen, fick starta utan provpilar”, berättar Folke. ”Vi var 4 som till slut var över 1100p jag sköt 1136. Nästa uttagning var i Mellerud där försvann både jag och Olle Boström i den starka blåsten, fältet var sidat och vi stod längst ut, vann gjorde Erik Karlsson,

forts. på nästa sida...

Finspång". "Tredje uttagningen kunde jag inte vara med på".

...om TV-pilen

"I början av 60-talet fanns något som kallades för TV-pilen. Det var gällde att kvalificera sig till ett möte med det årets svenska mästare och själva kvalet sköts som en korrespondansserie. "För min del blev det att möta 1963 års mästare och tyvärr blev det Arne Ljungkvist, Skurup". "Jag ledde ett tag men kunde inte hänga med på slutet, han sa till mig efter tävlingen att jag inte skulle ha börjat tänka efter". "Det roliga med den tävlingen var att den var direktsänd i TV och gick på Stockholms stadion, det var två herrar och två damer som tävlade". "I damklassen var det Pia Lindberg, Göteborg och Maggi Ohlsson, Krokum, efter tävlingen var det middag på kvällen".

"Samma år fick jag GS, det var i Huskvarna, hade aldrig känt något sådan förut". "Jag sköt ändå 1033p och slog Affe Holstensson men sedan rasade det ihop". "Året därpå veckan innan SM träffade jag, Rogelind och han hade en klicker i väskan". "Han monterade den och sa –*nu lär vi oss att skjuta båge*". Det gick rätt bra och jag vann sedan i Tibro"

...om mitt ungdomsarbete

"Jag jobbade mycket med ungdomarna redan från början", fortsätter Folke, "Skolorna ringde och var intresserade, vi hade många kurser". "Vår ordförande Berryl Arvehell var nere som instruktör en gång, det var tidigt 70-tal". "Det var roligt att se dem utvecklas och vi fick många ungdomar som hade det jobbigt i

andra idrotter". "Jag tror inte mycket på tjat", säger Folke, "det skall lekas fram och vara roligt man får inte vara rädd att rätta till".

...om att måla

"Jag har alltid drömt om att kunna måla", berättar Folke, "jag började kladda lite efter lumpen, jag var 25 år". "Jag ville måla naturscener och göra något med färger, inte föreställande konst".

"Målandet blev för mig som att binda olika blomsterarrangemang, luften runtomkring var lika viktigt som att sätta ihop färg och

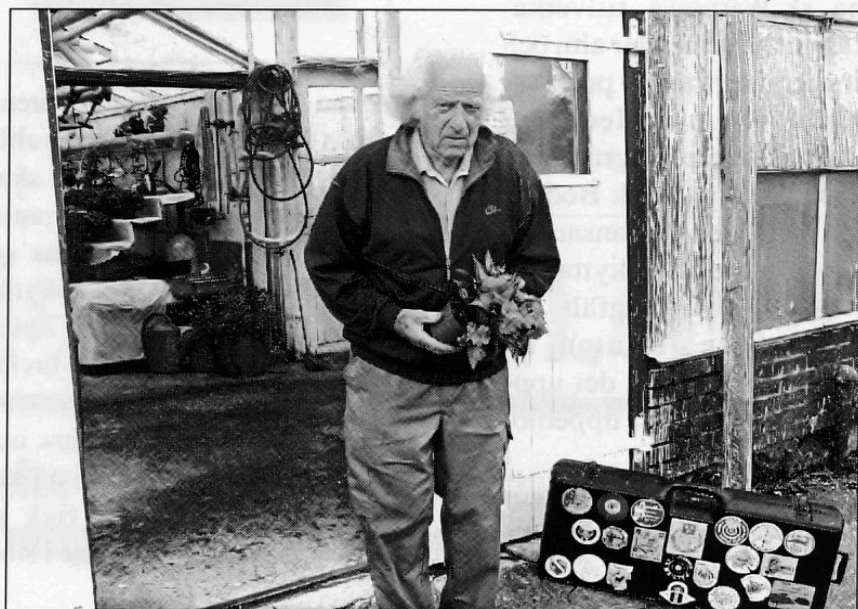
form". "Jag drömmer fortfarande om det ultimata arrangemanget". Folke har en också en syster som rönt stora framgångar med sin konst så blicken för färg, form och komposition finns där.

...om skogen

"Jag har alltid älskat skogen", säger Folke, "jag växte upp på Varaslätten och vi hade bara ett träd på tomten, någon skog fanns inte. Jag mår helt enkelt bättre i skogen och det är kanske därför

forts. på nästa sida...

som jag också lyckats bäst med mitt bågskytte just där”.

...om den allmänna bågskytteutvecklingen

”Jag tycker att det är viktigare att vi får fler bågskyttar än i vilken båge man håller”.

”Det har tunnat ut bland deltagarna på tävling kanske att det är för mycket elittänkande”.

”Meningen från början var att det skulle vara en familjeidrott men det har blivit för dyrt”. ”Det roliga är ju att skjuta båge därför tycker jag att man kunde haft kvar FITA-ronden på SM och inte ändrat till

det som är nu, förr var det lika roligt andra dagen som första”, avslutar Folke Tropp.

PS: Nån som provat sylt på vindruvor? Kan starkt rekommenderas! Inget socker.

